

BASE!Camp: Bunu neden yapıyoruz?

Dünya Çocuk Günü üzerine bir değerlendirme

Bir çocuğun sağlıklı bir yetişkin olabilmesi ve sosyal entegrasyon için gerekli olan özdenetimi geliştirebilmesi için bağımsızlığı, yetkinliği, oyunculuğu ve spontanlığı güvenli bir şekilde deneyimleyebilmesi gerekir. Sevilirken, ilgilenilirken, dokunulurken ve güvenilirken duygularını ifade etme özgürlüğü.

Kamu bakımı altındaki gençlerin bu fırsata nadiren sahip olduğu bir sır değildir. Genellikle çocukken iyi sevilmedikleri bir çevreden gelmektedirler. Bir çocuğun sağlıklı duygusal ve nörolojik gelişimi için temel fiziksel ve duygusal ihtiyaçları (güvenlik, bakım, kabul görme) dikkate alınmalı ve karşılanmalıdır. Bazı durumlarda çocuklar aileleri olmadan yetim kalırlar. Bazen ebeveynleri onları büyütme istemedikleri için terk eder. Ancak, diğer birçok durumda, çeşitli koşullar nedeniyle ailelerinin yanında kalamazlar.

En iyi çabalarına ve niyetlerine rağmen, kendileri de ciddi şekilde dezavantajlı olan ebeveynler - genellikle çocuklar da - çocuklarını yetiştirememektedir. Çocuklar çocuk koruma bakımına alındıklarında, ya onlar için her şeyi yapan, yorulmak bilmeyen ve kendini adanmış bir vasili olur ya da olmaz. Sistem tek başına sevgi dolu bir ailenin güvenli ve destekleyici varlığının yerini tutamaz.

Yıllar boyunca her türlü hikayeyi dinledik. Kardeşleriyle birlikte ailesinden ayrıldığı, düzgün beslendiği, temiz kıyafetler giydiği ve koktuğu için okulda dalga geçilmediği için mutlu olan biri. Bir diğeri her fırsatta gizlice geri dönüyor çünkü köpeğini ve kendi yatağını özleyiyor ve yoksulluk olsun ya da olmasın evde annesi tarafından seviliyor. Ne zaman polis gelip onu alsın, tasma takip geri götürüyorlar ama o artık ağlamıyor. Sosyal yardım arabası gittikten sonra annesi intihar eden ya da çok çabalmasına rağmen "iyi bir çocuk" olamadığı için tüm bunların kendi yüzünden olduğunu düşünüp suçluluk duyan çocuk bile.

Bu hikayelerin her birini dinlemek yürek parçalayıcı ve hepsinin ortak bir noktası var: çocuklara sağlıklı büyümeleri için temel ihtiyaçlar verilmediğinde, hakları ciddi şekilde ihlal ediliyor.

Toplum olarak bu konuda hiçbir sorumluluğumuz olmadığı, bunun başkalarının sorunu, başkalarının meselesi, başkalarının acısı olduğu ve bizi ilgilendirmede yaygın bir yanılgıdır. Ayrıca, bunun devletin işi olduğu ve sistem iyi çalışmıyorsa bu konuda yapabileceğimiz bir şey olmadığı da yanlış bir kanıdır. Bizi etkiliyor, çünkü onlar çocuklarımızın çağdaşları. Birlikte yaşayacak, çalışacak, seyahat edecek, vergi ödeyecek, çocuk yetiştirecek ve dünyaya birlikte yön verecekler. Şu an itibarıyla 23.000 kişi oldukları için kaderleri önemli. 'Normal' bir hayat sürmelerini, eğitimlerini tamamlamalarını, iş bulmalarını, sağlıklı bir ilişki kurmalarını ve topluma katkıda bulunan bireyler olmalarını sağlayacak desteği alıp almadıkları.

Insoo Kim Berg'in kitabında "İstenmeyen davranışları durdurmak kolay değildir" diye okudum ve kulağa ne kadar klişe gelse de, çocuklarımızdan eğitim aldıklarında yapmalarını beklediğimiz şey budur: dünyamızı bozan davranışları durdurmak.

BASE!Camp'teki felsefemiz, bilinçli olarak bununla yüzleşmek ve davranışları için iyi nedenleri olduğunu varsaymaktır. Yaklaşımımız, onlara oldukları gibi olmaları için alan

tanımaktır. Yargılamayan, söyledikleri her kelimeye inanan ve sözlerini sorgulamayan bir yetişkin olarak onların yanındayız. Nasıl yaşamaları gerektiğini söylemeden onları kabul eden, empati kuran ve onlara güvenen bir yetişkin. Daha duygusal - buna ekstra özen gösteriyoruz. Birisi kendini iyi hissetmediğinde, az da olsa eve yenilenmiş olarak dönmesini sağlamak için üzerimize düşeni yaparız. Kendilerini daha iyi hissetmelerini istiyoruz. Sonuç olarak, yetenekli ve sevilebilir olduklarını ve kendileri hakkında olumlu düşünebileceklerini fark ederler. Kısa bir dönem olmasına rağmen - yılın sadece bir haftası - bu çok şey ifade ediyor: bulutlar toplandığında hatırlanacak bir şey, yeniden şarj edilecek bir şey ve dört gözle beklenecek bir şey.

Dahası, çocuklarımızın dezavantajlı akranlarının, diğerlerinin bir ailede büyüyerek elde ettiği ayrıcalıklara erişmelerine yardımcı olmak için güçlü bir motivasyonumuz var: aidiyet, bağlantı ve güvenlik duygusu - elbette bir ailenin sağlayabileceği diğer birçok şeyin yanı sıra. İşte bu nedenle BASE!Camp'i başlattık.

Kamp, devlet bakımında büyüyen çocukların ve gençlerin terapötik rekreasyonunu ve tatminini desteklemek için özel olarak tasarlanmıştır. Bu, olumlu deneyimler ve deneyimsel eğitime dayalı işbirliğinin geliştirilmesi yoluyla başarılmaktadır. Biz bu yolda sorumluluk alıyoruz. Peki ya siz?

Krisztina Gyöngyösi